

LXII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om et midlertidigt Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabriksdrift m. m. af 29. December 1857.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 22. Marts 1906.)

I Bemærkningerne til Lovforslaget meddeles, at Lovforslaget er foranlediget ved en Henvendelse fra den i 1903 af Indenrigsministeriet nedsatte Kommission til Overvejelse af Foranstaltninger til Ædruelighedens Fremme. Det er af Kommissionen fremhævet, at den nu bestaaende Tilstand medfører, at Adgangen til at drive Beværtning i alle de Kommuner, som have gjort Brug af Beføjelsen efter Lov af 23. Maj 1873 § 9, er lukket for dem, hvis aabent udtalte Hensigt det er at drive saadan Næring, men staar aaben for dem, der foregive at ville drive Gæstgiveri, uden at dette er deres sande Hensigt. Dette Forhold finder Kommissionen, hvis Opgave omfatter Ordning af Beværternæringen, uheldigt, særlig fordi det lægger Hindringer i Vejen for, at det Formaal, som en ny Ordning paa dette Omraade vil tilstræbe, kan naas, hvad enten en saadan ny Ordning tænkes at indføre større Frihed eller strammere Baand, end nu er hjemlet. Lovforslaget gaar da ud paa, for et Tidsrum af indtil 3 Aar, at udelukke Forøgelse af Beværternes Tal ad den nævnte Omvej og derved at sikre, at den Ordning af Beværternæringen, som

Lovgivningsmagten maatte beslutte sig til, og som forudsættes tilvejebragt inden Tidsrummets Udløb, ikke paa Forhaand skal være lammet i sin Virkeevne.

Udvalgets *Flertal* (Ejsing, Goos, Gundesen, Jørgensen, Kristensen, Nordby, Rasmussen-Vanddamgaard) finder det rigtigt ved en saadan midlertidig Regel, som foreslaaet, at holde Vejen aaben for den Ordning af Beværternæringen, der kan forventes i en ikke fjern Fremtid. Som det vil ses af den som Bilag trykte Skrivelse fra Indenrigsministeriet, har dette Ministerium, med samme Hensyn for Øje, efter Ædruelighedskommissionens Nedsættelse afslaaet for Tiden og som Regel at samtykke i Ophævelsen af en for en Kommune stadfæstet Vedtægt om Begrænsning af Beværternæring. Konsekvensen af denne Afgørelse kræver, at der ogsaa for Tiden maa lukkes for den her omtalte Omvej. Flertallet erkender endvidere, at Formaalet for det foreliggende Lovforslag ikke er sikret, medmindre der tillægges Lovens Virkekraft før dens Vedtagelse og Kundgørelse i Lovtidenden. Ellers vilde en Tilstrømning i Tidsrummet fra Lovforslagets Forelæggelse og til Lovens Ikraft-